

В і с т і У к р а ї н с ь к о ї К а т о л и ц ь к о ї П а р о х і ї С в я т о ї П о к р о в и
St. Mary's Church Bulletin

40 Notre Dame Ave., Sudbury On, P3C 5K2 Parish Tel. (705) 675-8244

Website: www.saintmarysudbury.com

Email: stmaryssudbury@yahoo.ca

<https://www.facebook.com/stmarysukrainiancatholicchurchsudbury>

Pastor: Fr. Petro (Peter) Bodnar

DIVINE LITURGY:

SUNDAY: 9:00 a.m. (Ukrainian) **SUNDAY** 10:30 a.m. (English)

Confession: Before Divine Liturgies 9:00 am and 10:30 am on Sundays or anytime upon request.

Baptisms & Marriages: By prior arrangement (at least 1 year before the marriage date), through the parish office.

Visitations & Anointing of the Sick: Please notify the office if a member of your family is in need of a visit.

January 17, 2021

Sunday of Zacchaeus

Prayer Intentions January 17 – Jan. 24

Saturday: 4:00 pm +Theodor & Maria Pawluch – S. T. Pawluch

Sunday: 9:00 am For Parishioners

10:30 am +Annie Onufryk – Mary Ann & Rebecca Stonewall

Tuesday 5:00 p.m. Theophany (Julian calendar) Blessing of Water.

Friday 4:00 p.m. + Pawlo Sywanich (aniv) – R. Bodnar

Saturday: 4:00 p.m. +Roman Berezanski – Fr. Peter

Sunday: 9:00 a.m. For Parishioners

10:30 a.m. +Wasyl Senko (aniv) - R. Bodnar

IMPORTANT NOTICE – Please be reminded that due to Covid 19 protocol, we are only allowed 10 people in the church. If you would like to attend, please call the parish office or send an email. Also, the church must be locked at the beginning of the service. Please, arrive at least 10 minutes before the service starts.

MASKS ARE NOW MANDATORY IN CHURCH. It is now mandatory to wear a mask, when attending Divine Liturgy. Please remember it will help protect you and those around you from Covid - 19. Thank you for your continued cooperation and understanding during the pandemic.

E transfers are still accepted - Thank you to all who continually supported our parish during interesting times.

HAS YOUR CONTACT INFORMATION CHANGED ?? Please notify the Parish Office if you have a change of address or a new phone number. This will help to keep our records current and ensure that tax receipts go to the correct address. Thank you.

Our common task, in particular the Church as a mother and teacher, is to heal the spiritual wounds of Ukrainian society, to cultivate a new consciousness that would help us build a just, healthy society where we would like to live. This was stated by Father and Head of the UGCC His Beatitude Sviatoslav in an interview with the newspaper Poradnytsia on January 14, 2021, answering the question: "What upsets you in the church life of Ukrainian society?" "On the one hand, the deeper you understand the church life of Ukraine, the more clearly you see the greatness and holiness of our God's people, and on the other hand - their weaknesses and sinfulness. Since my mission as a pastor is to heal the wounds of sin, I am always saddened by the spiritual diseases of Ukrainian society," said the Father and Head of the UGCC.

His Beatitude Sviatoslav singled out three main spiritual wounds of Ukrainians.

According to him, the first wound is that "we do not know how to be free." "Freedom is a great gift from God. But freedom is also the ability to do good. And we often interpret it as an opportunity to do anything. Freedom is a certain quality of the human spirit. After all, it is possible to have external freedom from enslavement, imprisonment, but not to have the freedom to build, to use this gift of God correctly," he explained.

"Our next flaw is the lack of understanding that freedom is always about responsibility. We are as mature in our personal, church, public life as we are able to take responsibility: for our actions, for the fate of our nation, for our future," said the Father and the Head of the UGCC.

Another feature, says the Head of the Church, which manifests itself in the Ukrainian society, is legal nihilism. The year of the pandemic, according to His Beatitude, showed this very clearly. The Head of the UGCC noted that contempt for the law, which guards the common good, is associated with a very deep social disease - corruption. "Corruption is one way to destroy the law. We often see how the very lawmakers are the first violators of the laws they pass," the bishop stated.

His Beatitude Sviatoslav is convinced that, since we are all marked by such stigmas, we should always start treating them with ourselves.

"For example, we have long had to follow the quarantine rules that guard our lives and health. But we see how Ukrainians neglect them, and the disease has gone beyond control. We really

have a big task ahead of us to create a new culture of life and health. So, as Christians, we had to realize from the beginning that we must follow these sanitary norms in our churches, in our families, in our personal lives. Not because someone is forcing us but because it can protect me and my neighbor from the spread of a dangerous disease," said the spiritual leader of Ukrainians.

Then Jesus came from Galilee to John at the Jordan, to be baptized by him.

John would have prevented him, saying, "I need to be baptized by you, and do you come to me?" But Jesus answered him, "Let it be so now; for it is proper for us in this way to fulfill all righteousness." Then he consented. And when Jesus had been baptized, just as he came up from the water, suddenly the heavens were opened to him and he saw the Spirit of God descending like a dove and alighting on him. And a voice from heaven said, "This is my Son, the Beloved, with whom I am well pleased." —Matthew 3:13-17

In his apostolic letter *Rosarium Virginis Mariae*, Pope St. John Paul II reflected briefly on each of the Luminous mysteries. Although it may not seem particularly significant at first glance, in each case where the event recalled by a mystery occurs in two or more Gospels, the pope explicitly referred to this fact by adding to the reference of the chapter and verse the words "and parallels." For example, his reference to this first Luminous mystery reads, "cf. Matthew 3:17 and parallels" (21). In other words, the holy father drew attention to the fact that there are other baptism-in-the-Jordan narratives in addition to the one in Matthew, each with its own theological perspective.

The pope acknowledged this in a matter-of-fact way, in passing; but in doing so, he reflected the mature Catholic understanding of the Scriptures and the whole modern history of Catholic Scripture scholarship, including its various scientific and historical methods of interpretation. Not only does the pope affirm the modern history of Catholic Scripture scholarship, but by his own example, he reminds all Catholics that there is nothing helpful about a naive, simplistic, or overly literal approach to the Bible. The same is true for the Rosary, which is deeply rooted in the Scriptures through its mysteries and prayers.

One unique characteristic of Matthew's baptism-in-the-Jordan narrative is that it alone includes the interaction and dialogue between Jesus and John the Baptist. Of particular significance for Matthew's Jewish Christian audience is John's open acknowledgment of Jesus' superiority. At the same time, it is significant that Jesus gently rebuffs John's objection. Jesus had no objection to accepting John's baptism, for to do so was to "fulfill all righteousness." In Matthew's Gospel, this phrase refers to fulfilling prophecy and acting according to the requirements of moral conduct according to God's will. In other words, in Matthew's Gospel, Jesus wants to act in accord with his Jewish roots.

In Mark and Luke, as well as in Matthew, the Spirit descends like a dove, and God's voice from heaven announces Jesus' divine sonship and reveals his Father's approval of him. Notice that Matthew says that "the heavens were opened to him," which suggests that only Jesus witnessed this phenomenon and, by extension, that only he heard the voice of God

speaking. Yet the Gospel of John indicates that John the Baptist at least saw “the Spirit descending from heaven like a dove . . . on him” (John 1:32).

Of course, one important purpose of the baptism-in-the-Jordan narratives in all three synoptic accounts is to witness to Jesus’ deepest identity, that is, that he is the Son of God, with whom God is “well pleased.” That much is common to Matthew, Mark, and Luke. As we pray this mystery of the Rosary, it reminds us of Jesus’ divinity in a world where many do not believe that Jesus is divine.

At the same time, we may remind ourselves that, in the Gospels, context is always significant. The verses that come before and after any given saying or parable of Jesus, for example, affect how we understand that saying or parable. In Matthew’s Gospel, the baptism of Jesus segues right into the temptation of Jesus in the desert. In effect, Matthew follows up an affirmation of Jesus’ divinity with an affirmation of his humanity.

Sometimes believers tend to neglect this balance in their attitude toward Jesus, overlooking or downplaying his humanity in favor of his divinity. In a secularized culture, however, the opposite is more common: people think of Jesus as just “a good man.” In such a cultural context, therefore, it’s good that the first of the Luminous mysteries reminds us of Jesus’ divinity.

This is an excerpt from The Rosary Handbook: A guide for Newcomers, Old-Timers, and Those in Between by Mitch Finley. Published by The Word Among Us Press 2017. Available from www.wau.org/books

Вітаю вас сердечно з Новим роком. Нехай цей рік буде часом оновлення у Святому Дусі всього нашого життя. Хай він буде роком надії, який допоможе нам стати кращими як торік. Нехай цей новий час з животворчою Божою силою буде роком світла, здійснених сподівань, – роком, коли ми відчуємо себе улюбленими синами і доньками Божими в Ісусі Христі.

У потомстві твоїм будуть благословенні всі народи (пор. Ді. 3, 25).

Всечесні та преподобні отці!
Преподобні сестри і брати в монашестві!
Достойні браття-семінаристи!
Дорогі парафіяни та прихожани нашого Патріаршого собору,
браття і сестри в різних куточках України і світу,
які зараз єднаються з нами в молитві за допомогою живої трансляції!
Дорогі в Христі!

Христос народився!

Сьогодні, у восьмий день після Різдва Христового, Святе Євангеліє розповідає нам, що Марія та Йосиф принесли до храму, відповідно до приписів старозавітного Закону Мойсея, восьмиденного Ісуса, щоб звершити над Ним дуже важливий традиційний і, водночас, пророчий обряд обрізання. Запитаймо себе сьогодні: що означав цей обряд? Який новий сенс йому надає Ісус Христос? Відтак, що цей восьмий день означає для нас?

Насамперед слід пригадати, що обрізання було знаком Богом вибраного народу, наслідком союзу, який уклав Бог з патріархом Авраамом, батьком, за словами апостола Павла, кожного з нас у вірі. Саме віра Авраама, як каже апостол Павло, зробила його праведником і зумовила те, що Бог дав йому три обіцянки. З одного боку, це були особисті стосунки між Богом і Авраамом, а з іншого - ці обіцянки слугували пророчими знаками очікування особливої Божої дії в майбутньому стосовно всіх людей, впливу животворного Божого Духа на його створіння, людину і світ.

Перша обіцянка – з Авраама вийде великий народ. «Царі вийдуть з тебе», – каже Господь до Авраама. У момент укладення цього союзу Аврам стає Авраамом (пор. Бут. 17). Навіть через своє нове ім'я він набирає нової місії і нового завдання. Господь здійснює цю обіцянку, бо з Авраама виходить цілий народ, який буде званий Богом вибраним народом. Будуть царі, пророки, священники, які носитимуть у собі депозит Божої благодаті для всього людства. Друга обіцянка – Бог каже, що дасть Авраамові ту землю, на якій він стоїть. І ця обіцянка була виконана. Повертаючись з єгипетської неволі, ізраїльтяни крок за кроком посідають обітовану їм Богом землю. Третя обіцянка, яку Бог дав Авраамові і на здійснення якої ізраїльтяни чекали протягом століть, звучала так: «У твоєму потомстві будуть благословенні всі народи землі» (Бут. 22, 18).

Обрізання означало особливий договір між Богом та Авраамом, але він начебто відокремлював Його народ від іншої частини людства. Каже Господь, що настане момент, коли все, що Він дає Авраамові, стане багатством, благодаттю і силою для всіх людей. Здійснення цієї третьої і, можливо, найбільшої обітници настає тоді, коли на землю приходить Син Божий, народжений у людському тілі.

У Різдві Христовому звершується повнота обітниць, які Господь дав патріарху Авраамові. І сьогодні, у восьмий день після народження Ісуса Христа, сам законодавець Господь сповнює свій закон, союз з Авраамом. Не виконує, а сповнює закон. «Сповнити» і «виконати» - це різні речі. Людина виконує закон, дотримуючись певних приписів, вимог, деколи навіть не вповні їй зрозумілих. А сповнити закон означає довести його до мети. Сповнити сам намір законодавця. Сповнити саме те, задля чого між Богом і Авраамом був укладений союз. Сьогодні святкуємо сповнення законів і пророків, яким є восьмиденне Дитяtko Ісус.

Восьмий день є символічним. Ми знаємо, що людство живе в ритмі семиденного тижня, у ритмі тих днів, яких Авраам навчився в місті Урі Халдейському, на своїй землі, що з неї він вийшов. За його наступників увесь ритм життя ділився на сім днів: шість – для роботи, сьомий – для відпочинку. А восьмий день означав пророцтво проголошення нового часу, нового періоду, який виходив поза обмеження старого часу.

Ми сьогодні святкуємо Новий рік за юліанським календарем. Саме цифра «8» означає початок нового. У третьому пророцтві, що його дав Бог Авраамові, йдеться про новий час, – час оновлення людини і світу. Тому сьогодні чуємо в читанні Послання до колосян: «У ньому ви були й обрізані обрізанням нерукотворним, коли ви із себе скинули це смертне тіло, – обрізанням Христовим» (Кол. 2, 11). В Ісусі Христі все людство і кожний із нас отримав нерукотворне обрізання. У Христі все оновлюється і настає нова ера, новий час, нова епоха.

Новий рік у Христі приходить не через те, що змінюється число календаря, а через те що настає новий момент особливого впливу й дихання Божого животворного Духа на людину і робить її новим створінням у Христі. Про це оновлення співає Псалмоспівець: «Зішлеш твій дух, – вони оживають і ти відновлюєш лице землі» (103, 30). Цей момент

нерукотворного обрізання і нового створення кожен із нас пережив у момент святого Хрещення. Ми бачимо, що існує певна напруга між старим і новим, між старою людиною і новою (пор. 1 Кор. 15, 45-49). Нове тут означає якісно інше, краще сповнення того, про що в старий час чули і старалися отримати в майбутньому. Христос є носієм нового, повного, кращого. У Ньому спочиває вся повнота божества і людського життя (пор. Кол. 2, 9). У Ньому людство може сподіватися на нове і краще майбутнє. Тому сьогодні, у восьмий день після Різдва Христового, у день Його обрізання, ми починаємо новий рік.

Сьогодні ми святкуємо пам'ять святого Василія Великого, який став учителем і провісником того нового часу. У ньому та новизна, про яку чуємо сьогодні у Святому Письмі, стає явною і дійсною.

Святий Василій Великий – це постать, яка обновила тогочасний римський культурний світ, – обновила його силою Святого Духа. Цей святий сформулював сучасне вчення Церкви про Пресвяту Тройцю. Здійснив літургійну реформу, плодом якої ми живемо до сьогодні. Зараз ми служимо Божественну Літургію святого Василія Великого. Він був зачинателем спільнотного монашого життя. Ще одна забута риса його пастирства – він створив паралельне до римського суспільство опіки над хворими, немічними і вбогими. У Кесарії Каппадокійській з'явилися цілі містечка, які називалися «василіади», у яких кожен міг отримати допомогу у скрутну хвилину. Це був не лише простір соціального служіння чи опіки, а й місце, де кожна людина могла відчутти нове ставлення до себе, те, що вона є новим створінням у Христі. «Василіади» були начебто дріжджами в суспільстві тогочасної римської імперії, які відтак перетворили це суспільство на християнське.

Цей восьмий день має нині глибоко відгукнутися в серці кожного з нас. Якщо ми поглянемо в наше особисте життя, то побачимо динаміку протистояння між старою і новою людиною, про яку пише апостол Павло. Ми кажемо: хотів як краще, а вийшло як завжди. Стара людина проявляється нашими гріхами і немочами, бо те зло, яке ми чинимо, старить нас, вбиває нове життя у Святому Дусі, що його ми отримали в момент нашого Хрещення. Тому ми потребуємо щодня оновлювати цей подих нового животворчого Духа у Святих Таїнствах Сповіді та Причастя.

Сьогодні, восьмого дня після Різдва, обновімося в Христі. Нехай приклад Василія Великого буде для нас ствердженням того, що те нове життя є можливим. Це новизна, яку нам хоче подарувати наш Спаситель, є відкритою для кожного з нас. Оце сповнення старозавітного закону і пророків, яке у своєму обрізанні приносить нам Спаситель, є звершенням всіх наших потреб, мрій і бажань, які ми хочемо здійснити в майбутньому, що є можливим лише за допомогою дії і благодаті Святого Духа. Нехай це нове, краще, переможе в нашому житті те старе, яке нас обмежує і не дає нам повноти життя.

Вітаю вас сердечно з Новим роком. Нехай цей рік буде часом оновлення у Святому Дусі всього нашого життя. Хай він буде роком надії, який допоможе нам стати кращими як торік. Нехай цей новий час з животворчою Божою силою буде роком світла, здійснених сподівань, – роком, коли ми відчуємо себе улюбленими синами і доньками Божими в Ісусі Христі. Амінь.

† Святосла